

Suðuroyingar lyfta í felag:

Øll oyggjin saman um oljuhavn á Drelnesi

Nú er onki togarí longur ímillum Vág og Tvøroyri um, hvar ein møguleg oljuhavn í Suðuroy skal verða. Øll oyggjin tekur seg nú saman um Drelnes

ÁKI BERTHOLDSEN

„Tvøroyrar Oljuvinnuráð“ verður nú til „Suðuroyar Oljuvinnuráð“.

Og øll Suðuroyggjin gongur nú saman um at gera oljuhavn á Drelnesi á Tvøroyri.

Sostatt hava suðuroyingar tikið eitt stórt stig framá í royndini at fáa oljuvinnuna til oynna.

Aðalfundi fyri 14 døgum síðani varð nevniliga samtykt at Tvøroyrar Oljuvinnuráð hereftir skal umfata alla oynna.

Samstundis broytir tað navn til Suðuroyar Oljuvinnuráð.

Hava mist nógv

Mangan hevur verið fært fram, hvussu drepani kappingin millum syðru og norðaru helvt í Suðuroynni er fyri báðar partar.

Báðir partar hava verið so altráðir eftir at kráma til sín, at endin hevur mangan verið, at ongin hevur fingið

nakað burturúr.

Nú hötti hendan sama kappingin við at forkoma eini møgulegari oljuvinnu í Suðuroynni.

Tvøramenn hava gjørt avtalu við stóra danska felagið Danbor Service í Keypmannahavn um at gera oljuhavn á Drelnesi.

Samstundis hevur býráðið longur suðuri á oyggj roynt at lokka oljufelagini til Vágs.

Summi hava stúrt fyri, at hendan kappingin um oljuhavnina, fór bara at at fara til, at hon verður onkra heilt aðrastaðni.

Breið semja er um, at tað verður helst ikki meiri enn tann eina oljuhavnin í landinum.

Og tí eru tað nógv sum halda, at skulu suðuroyingar hava nakran sum helst møguleika í oljuvinnuni, er tað alneyðugt, spjæðingin heldur uppat og at teir fstaðin halda saman og vísa á eina havn í felag.

Tí kemur hon fyrst til

oydna, fáa øll gagn av henni bæði sunnaliga og norðaliga.

Øll Suðuroyggjin undir ein hatt

Men á aðalfundi í Tvøroyrar Oljuvinnuráði 29. mars var eitt stórt stig tikið fyri at savna alla Suðuroynna undir ein hatt í oljuvinnuni.

Knútur Nygaard, formaður í ráðnum, sigur, at nú tað er samtykt at gera eitt felags oljuvinnuráð fyri alla Suðuroynna, er ikki avgjort, hvar felagið skal verða skrásett.

Tað verður tann komandi nevndin, sum fer at gera av, antin felagið skal skrásetast á Tvøroyri, í Vági, ella onkra heilt aðrastaðni, sigur formaðurin í Oljuvinnuráðnum.

Hann sigur, at nevndin, sum nú er, skal bara fyrirreka reglugerðina til at gera ráðið til eitt felags ráð.

– So verður eykkaðalfundur, har nýggj nevnd skal veljast og nýggja

reglugerðin verður samtykt – Endamálið við hesum er at savna alla suðuroynna í eitt felag í oljuvinnuni, tí vit halda, at vit standa munandi sterkari tá, sigur hann.

Standa saman um Drelnes

Knútur Nygaard sigur, at í eirri nýggju reglugerðini fyri Suðuroyar Oljuvinnuráð stendur, at arbeitt verður fyri at fáa eina oljuvinnuhavn á Drelnesi.

Hann sigur, at Suðuroyggjin er so lítil, og vit eru so litlir í oljuhøpi kortini, at tað hevur yvirhøvur ongantýðning, hvar í oynni ein møguleg oljuhavn verður.

Fingið góða undirtøku

Knútur Nygaard sigur, at teir fara nú at handa øllum vinnufyrirtekum í Suðuroynni eitt skriv, har tað verður greitt frá ætlanini og møguleikum.

– Men eg kann siga longu nú, at vit hava havt folarar úti fyri at vita, hvat fólk

halda.

– Og tað aftursvar, vit hava fingið benda á, at tað verður full og heil undirtøka fyri hesi ætlanini.

Eitt nú hava vit spurt okkum fyri hjá teimum báðum størstu kommunum og har er full undirtøka fyri ætlanini, sigur Knútur Nygaard.

Hann leggur afturat, at hann dugir ikki at síggja, hvussu aðrar kommunur kunnu hava nakað imóti ætlanini.

Fyribils formaðurin í oljuvinnuráðnum sigur, at hesa tíðina, Tvøroyrar Oljuvinnuráð hevur verið til, hevur nevndin gjørt sær stóran ómak at kanna og greina út, hvat ein oljuvinna ber í sær.

– Vit eru komin til ta niðurstøðu, at talan er um eina ómetaliga stóra avbjóðing.

Knútur Nygaard sigur, at tað er ongin ivi um, at tað einasta rætta er, at øll Suðuroyggjin tekur lógvatak saman og fer eitt sterkt, fel-

ags, vinnufelag á fótur.

– Hetta fer at geva okkum munandi meiri vekt, tá ið oyggjin skal forst fram í oljuvinnuni, bæði mótvægis landsins myndugleikum og mótvægis útlendsku oljufelagunum. Hann sigur, at teir eru sannførdur um, at ongin er ov stórur, og ongin er ov lítil til at veita eini komandi oljuvinnu tænastur.

Hann heldur, at umframt oljuvinnuna, er tað sjálvsagt, at eitt slíkt felag eisini fer at berjast fyri at tann komandi oljufyrirsitingin verður í Suðuroynni.

Knútur Nygaard sigur, at teir hava ásett innlimingargjaldið til 1.000 krónur fyri einstaklingar. Feløg millum tvey og fimm fólk betala 3.000 krónur og fyri feløg við fleiri enn fimm fólki er innlimingargjaldið 5.000 krónur. Arliga limagjaldið er sett til 500 krónur.

Umframt vinnufelagini er ætlanin at kommunurnar kunnu tekna seg sum stuðulslimir.

Suðuroyingar hava grivið stríðsoksinu og hava tikið eitt stórt stig framá í royndum um at menna oynna. Nú verður alt vinnulívið í Suðuroynni savna undir ein hatt í oljuvinnuni.

Nýggjar royndir við veikum næmingum

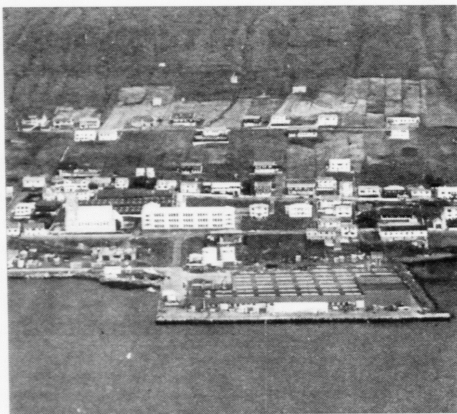
Vágs Skúli hevur í umbúna at savna teir veiku næmingarnar í framhaldsdeildini í ein serflok

ÁKI BERTHOLDSEN

– Skulu vit menna veikar næmingar, er tað neyðugt at taka støði í teimum evnum, sum hvør næmingur hevur.

– Hinvegin eru tað menningarmøguleikar í hvørjum einasta næmingi.

Hendan hugsjónin er hornasteinurin í eini roynd,

Útgangsstøðið hjá royndini hjá Vágs Skúla er, at støðið skal takast í teimum evnum, sum hvør næmingur hevur

sum Vágs Skúli nú ætlar sær undir.

Á ókisfundinum hjá Javna í Suðuroynni mána kvöldið, greiddi Maud Benjardogg, sernámsligur ráðgevari í suðuroyar syðru helvt, frá royndum, sum ætlanin er at fara undir.

Hon sigur, at ætlanin er at savna teir veiku næmingarnir, sum eru í framhaldsdeildini, í ein serflok.

Ein máti at gera tað uppá, er, at savna tímarar, sum teir veiku næmingarnir fáa til serundirvísing til felags tímar til ein serflok.

Sostatt er tað ikki neyðugt at hendan royndin fer at kosta nakað eyka.

Hon sigur, at grundarlagið undir ætlanini er at taka útgangsstøðið í teirum evnum,

sum hvør næmingur hevur, og at menna tey.

– Næmingarnir koma so at verða saman ein part av tíðini, men viðhvørt koma teir eisini at verða saman við sínum hinum floksfeløgum.

Hjá næmingunum í hesum serflokkinum er ætlanin sostatt ikki at hugsa so nógv um bóklig úrslit og próvtøk.

Hinvegin er ætlanin at menna tey evni, sum næmingarir hava og, útrá tí, at geva teimum nakrar forleikar, sum tey kunnu fara úr skúlanum við.

Tó heldur hon, at tað er ein stórr vansi, at tað gongur so strílt í fáa serimar til veikar næmingar.

– Men eg haldi kortini, at

hevur lærarin tann rætta hugburðin, ber til at fáa nógv gott burturúr teimum timum, sum eru.

Hon visir eisini á, at tann, sum visir positivt sær nógvir møguleikar í fólka-skúlaalaginum eisini í teirri gomlu skúlaalaginum frá 1979.

Hon segði, at sjálvandi er tað lettari at skipa ein serflok í einum stórum skúla, enn tað er í einum lítlum skúla.

– Men kemur tað so fyri at fleiri næmingar hava fáa serundirvísing, skuldi borið til at lagt tímarar saman, hvussu fáir teir so eru, segði Maud Benjardogg.

Í einum komandi blaði fara vit at hoyra meiri um ókisfundin hjá Javna í Suðuroynni.